Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐσωτερικοῦ φρ 12.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.	ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ	Ὁδὸς Μαυρομιχάλη ἀρ. 164 Ἐναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Δ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10—20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1899 ΑΡΙΘ. 21

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἐπὶ παναρχαίας ἐποχῆς ἕκαστον χωρίον καὶ ἑκάστη πόλις κύριον μέλημα εἶχε τὸ ὑπερασπίζεσθαι καὶ μάχεσθαι ὑπὲρ Πατρίδος κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπιδρομέων. Τότε μισθωτοὶ στρατιῶται δὲν ὑπῆρχον, ἀλλ' ἕκαστος πολίτης ὑπεχρεοῦτο νὰ ὑπερασπίζηται καὶ νὰ μάχηται ὑπὲρ Πατρίδος. Τότε δὲν ὑπῆρχον κρατῆρες (ντουφέκια), οὔτε πυροβόλα (κανόνια), ἀλλ' ἐμάχοντο ἐγγὺς κατὰ πρόσωπον, ὁ δὲ ἐπιδεξιώτερος καὶ ῥωμαλεώτερος ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλόν του, νὰ σωθῇ καὶ νὰ νικήσῃ καὶ τὴν Πατρίδα νὰ σώσῃ.

Ἐμάχοντο τότε διὰ πελέκεων, σπάθης, λόγχης, βελῶν κλπ. Πάντα δ' ἀπετέλουν ἀγχιμαχίαν.

Εἶχον λοιπὸν ἀνάγκην ἀνδρῶν ῥωμαλέων, εὐκάμπτων, εὐκινήτων καὶ ὠκυπόδων· διότι ὁ ὠκύπους καὶ ἀσφαλέστερον ἐσώζετο, καὶ ἐπιτυχέστερον κατεδίωκε τὸν φεύγοντα ἀντίπαλόν του.

Ἵνα λοιπὸν κατασταθῶτι ῥωμαλέοι καὶ εὐκίνητοι οἱ πολῖται ἐγυμνάζοντο κατὰ τεταγμένας ἡμέρας.

Ἕκαστον χωρίον καὶ ἑκάστη πόλις ἐγκατέστησε τόπον ἔνθα συνήρχοντο οἱ πολῖται καὶ ἐγυμνάζοντο εἰς τὰ τῆς μάχης. Τοιαῦτα ἦσαν ἡ πάλη, τὸ πύγμα, ὁ δρόμος, τὸ ξίφος, τὸ ἀκόντιον, ἡ βολὴ τοῦ βέλους τοῦ λίθου κλπ. Ἵνα δὲ διεγείρηται ἡ φιλοτιμία πρὸς ταῦτα, ἐβράβευον τοὺς νικητὰς ἠθικῶς μόνον. Ὁ νικητὴς ἐπηνεῖτο, ἐχειροκροτεῖτο καὶ ἐλάμβανε βραβεῖον στέφανον, δι' οὗ καὶ ἐστέφετο, ἐκ κλάδων ἐλαίας, δάφνης, σελίνου κλπ.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἐλέγετο **ἆθλον**, καὶ ὁ φέρων τοῦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐκαλεῖτο **ἀθλητής**, τιμώμενος παρὰ πάντων.

Οὕτως κατ' ὀλίγον ἐγκατεστάθησαν γενικώτεροι ἀγῶνες, εἰς τοὺς ὁποίους συμμετεῖχον καὶ ἄλλοι Ἕλληνες. Ἀγῶνες τοιοῦτοι ἦσαν ἐν Δελφοῖς, ἐν Ἰσθμῷ, ἐν Ὀλυμπίᾳ κλπ. Μεταξὺ τούτων οἱ ἐπισημότεροι ἦταν οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἔνθα ἡ χώρα εἶνε εὐρύχωρος καὶ παρέχει εὐκολώτερα τὰ μέσα πρὸς συντήρησιν τῶν ἀπανταχόθεν συνηθροισμένων.

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ κοινωνία ἐπροώδευσε πρὸς τὸν πολιτισμὸν κατὰ τὰς ὡραίας τέχνας καὶ ἐπιστήμας· παρετήρησαν ὅτι ἡ κοινωνία εἶχεν ἀνάγκην οὐ μόνον ἀνδρῶν σωματικῶς ἀνεπτυγμένων, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς. Τότε ἔθεντο καὶ ἀγῶνες πνεύματος πρὸς τελειοποίησιν τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, τῶν γραμμάτων, τῆς διδασκαλίας τῆς μουσικῆς, ἥτις τὸ πάλαι ἀπετέλει μέγα συστατικὸν τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου κτλ.

Οὕτως οἱ ἀγῶνες ἐτελοῦντο τελειότερον καὶ πολλαχοῦ ἐγένοντο μεταξὺ τῶν πολιτῶν χωρίου ἢ πόλεως. Οὕτως ἐγένετο καὶ σχέσις καὶ γνωριμία παρ' ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν.

Καθάπερ λοιπὸν ἐβραβεύετο ἡ τοῦ σώματος ὑπεροχή, ἐβραβεύετο καὶ ἡ τοῦ πνεύματος καὶ διεγείρετο ἡ φιλοτιμία πρὸς ταῦτα· οὕτω ἀνεδεικνύοντο ἐπίσημοι συγγραφεῖς, διδάσκαλοι, σοφοί, μουσικοί, ζωγράφοι κλπ. Καὶ τούτων τὰ ἆθλα ἦσαν στέφανοι, ἔπαινοι καὶ χειροκροτήσεις. Ἐπίσημοι ἄνδρες ἐλάμβανον μέρος εἰς τοιούτους ἀγῶνας.

Ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων, κακόφωνος ὢν καὶ ἀνεπιδέξιος ἀθλητής, ἵνα βιάσῃ τοὺς ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι θεατὰς νὰ χειροκροτήσωσι καὶ ἐπιδοκιμάσωσι τοῦτον ὡς νικητήν, ἵνα λάβῃ ἆθλα, ἐβίασεν αὐτοὺς διὰ τῆς λόγχης. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἠγωνίσθη ἐν Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι διὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν ἁμαξῶν του. Ὁ Ἡρόδοτος ἐστεφανώθη διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἱστορίας του κλπ. Ἔκτοτε οἱ ἄνθρωποι ἐτελειοποιήθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες κατεστάθησαν τὸ εὐγενέστερον ἔθνος καὶ διδάσκαλοι τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐξευγενισμοῦ, διδάσκαλοι τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς μουσικῆς, τῆς ζωγραφικῆς, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἐπῆλθε κατόπιν ἡ Ρωμαϊκὴ παγκόσμιος κατάκτησις καὶ μετ' αὐτῆς ἡ παρακμὴ τῶν πνευματικῶν ἔργων· διότι οἱ Ρωμαῖοι μόνον ἆθλα καὶ τιμὰς ἔδιδον εἰς τοὺς κατακτητάς, ἅπερ **θριάμβον** ἐκάλουν· διότι κυρίως εἰργάζοντο πρὸς κατακτήσεις καὶ ὑποδουλώσεις τῶν ἐθνῶν.

Ἐν τούτοις ἀτυχῶς ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη ἐκείνη μετοικεσία τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, παρ' ἧς κατεστράφη πᾶσα πνευματικὴ πρόοδος καὶ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη. Ἐξηφανίσθησαν τότε οὐ μόνον ὁλόκληρα ἔθνη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ρωμαῖοι, καὶ Ρωμαῖος οὐδαμοῦ ὑπῆρχε. Γότθοι, Βανδάλοι, Οὖνοι, Σλάβοι καὶ πλεῖστοι ἄλλοι κατέκτησαν πάντα τὰ ἔθνη, ἐξαφανισθέντων τῶν κατοίκων διὰ τῆς σπάθης. Οὕτως ἐξηφανίσθησαν οἱ Γαλάται (Ἴβηρες), οἱ Ἱσπανοί, οἱ Βρεττανοί, οἱ Ἰταλοὶ κλπ. Μόνον ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διέφυγε τὸν ἐξαφανισμὸν καὶ διετηρήθη ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς, μὴ εὐδοκιμησάντων τῶν διαφόρων κατακτητῶν αὐτῆς. Αὕτη σὺν τοῖς ἄλλοις διετήρησε τὰ γράμματα, τὰς τέχνας, τὰς ὡραίας τέχνας, τὰς ἐπιστήμας κατὰ τὰς ἐποχὰς καὶ τοὺς σωματικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους κατέστρεψεν ὁ Β'. Θεοδόσιος, διαδοχικῶς ὅμως καὶ λανθανόντως ἐν χωρίοις οἱ Ἕλληνες διετήρησαν τὸ ἅλμα, τὸν δρόμον, τὴν πάλην, τὸν δίσκον κλπ. πολλαχοῦ καὶ τὴν σκοποβολήν. Βραβεῖα ἔδιδον στεφάνους ἐξ ἐλαίας, δάφνης, καὶ ἐνιαχοῦ ἐδίδετο ὡς ἆθλον κουλούρα ἄρτου.

Μόνον ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διετηρήθη σῶα, διέσωσε τὴν Ἑλληνικὴν αὐτῆς γλῶσσαν καὶ προφοράν· αὕτη ὑπῆρξεν ἡ κιβωτὸς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης.

Αὕτη ἐν τῷ διαχυθέντι σκότει ἐπὶ αἰῶνας παρὰ τῶν μετοικησάντων βαρβάρων ἐθνῶν διετήρησε Κράτος διαδοχικὸν σῶον, Βυζαντινὸν καλούμενον, ἐπὶ χίλια ἔτη. Αὕτη ἀπωλέσασα ἐπὶ τέλους τὴν αὐτοκρατορίαν της, μετέφερε τὰ φῶτα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν εἰς τὴν Δύσιν καὶ παρήγαγε τὴν ἀναγέννησιν τῶν φώτων, ἐξ ἧς παρήχθη ἡ νῦν διαλάμπουσα μεγίστη πρόοδος εἰς τὸν πολιτισμόν.

Ἡ δὲ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἐφεύρεσις τῆς πυρίτιδος ἐπέφερεν ἀνατροπὴν καὶ εἰς τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις· διὰ τῶν τῆς πυρίτιδος ὅπλων ἔπαυ-

σεν ἡ **ἀγχιμαχία** καὶ κατέστη ἡ **τηλεμαχία.** Ἡ δὲ σωματικὴ ῥωμαλαιότης καὶ ἡ σωμασκία ἀπώλεσαν τὴν ἀξίαν των, διότι οἱ μαχόμενοι μάχονται πολὺ ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀνάγκην δὲν εἶχον σωμασκιῶν· ἀλλὰ καὶ ταύτας κατεπολέμουν οἱ ἀπόλυτοι μονάρχαι, διότι ἐθεώρουν τὰς σωμασκίας ὡς ζωογονοῦντας τὰς πνευματικὰς δυνάμεις καὶ καθιστῶντας τοὺς πολίτας φιλελευθέρους. ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπιβλαβεῖς κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῶν βασιλέων.

Ἐπῆλθε τέλος θεία συνάρσει ἡ μεγάλη ἐκείνη Γαλλικὴ ἐπανάστασις, ἥτις συνέτριψε τὰ σκῆπτρα τῶν αὐθαιρέτων βασιλέων, ἀνέτρεψε τὴν πολιτικὴν αὐθαιρεσίαν καὶ ἀνεγέννησε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ αἴσθημα τῆς γυμναστικῆς πρὸς εὐεξίαν τῶν πολιτῶν, τὴν ὁπρίαν πολλὰ μοναρχικὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης, ὡς εἴπομεν, κατεπολέμουν καὶ κατήργουν. Ἀνεπτύχθη τὸ αἴσθημα τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας, ἀνεφάνησαν ἐπίσημοι συγγραφεῖς, ἐπίσημοι ἐπιστήμονες, ἐπίσημοι φιλόσοφοι κλπ. Πάντες ἀποκτῶντες τὴν πνευματικὴν ἀθανασίαν διὰ τῆς διαιωνίσεως τοῦ ὀνόματός των. Τότε ἀνεγεννήθη καὶ ὁ πόθος τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἀθανασίας διὰ τοῦ ὀνόματος, καὶ πολλοὶ μὴ δυνάμενοι δι' ἰδίων ἔργων κοινωφελῶν πνευματικῶς ἀποκτῆσαι ταύτην κατέφυγον εἰς δοκίμους συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους ἀδρῶς ἤμοιβον ἵνα ἀναθέσωσι τὸ ἔργον των εἰς τὸ ὄνομα αὐτῶν, μιμούμενοι τοὺς ἀρχαίους· καὶ αὐτὸς τότε ὁ Καῖσαρ ἐδέχετο τὰς ἀναθέσεις συγγραφῶν πρὸς ἠθικὴν ἀθανασίαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Οὕτω καὶ ἡ παροῦσα ἐποχὴ μᾶλλον θαυμάζει καὶ ἐξυμνεῖ τὰ ὀνόματα τῶν περιλαμπῶν συγγραφέων, τῶν ἐφευρετῶν εἰς ἐπιστήμας καὶ μηχανὰς παρὰ τοῖς ἀθλητὰς ἐν τῷ σταδίῳ. Καὶ εὐλόγως, διότι οἱ ἐφευρέται, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ σοφοί, οἱ συγγραφεῖς διὰ τῶν ἔργων ὠφελοῦσι καὶ δοξάζουσιν οὐ μόνον ἑαυτούς, ἀλλὰ διαρκῶς καὶ ὅλην τὴν Πατρίδα, ὅλον τὸ ἔθνος, ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ᾧ οἱ ἀθληταὶ μόνον ἑαυτοὺς ὠφελοῦσιν, οὐδὲν ὄφελος εἰς τὴν κοινωνίαν παρέχουσιν, οὐδεμίαν κοινωφελῆ τιμὴν παράγουσι. Μόνον προσκαίρως ἐξάπτουσι τὴν φιλοτιμίαν τῶν μὴ σκεπτομένων πρὸς τίνα σκοπὸν κοινωφελῆ δίδονται τὰ ἆθλα.

Φ.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΠΑΛΗ

Ὀλίγον πρὶν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον ὁ Τάσσος, ὁ λοχίας μετὰ τοῦ τάγματός του ἔλαβε τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον τῷ ἀνήγγελε μὲ ὀλίγας λέξεις τὸ προσεχὲς τέλος τῆς μητρός του.

Θὰ ἐπέτα εἰς τὸ προσκεφάλαιον τῆς ἀσθενοῦς διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, τὴν ἐνθαρρύνῃ καὶ τὴν ζωογονήσῃ μὲ τοὺς λόγους του καὶ μὲ τοὺς ἀσπασμούς του, ἢ νὰ δεχθῇ τὴν τελευταίαν της πνοήν, ἂν ὁ ἀδυσώπητος θάνατος τῷ τὴν ἥρπαζε. Πῶς ὅμως;

Ὁ ἐχθρὸς ἐθεᾶτο, ἡ μάχη ἦτο ἀναποφευκτος κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· ὥστε ἡ ἐλπὶς ἀδείας, ἔστω καὶ δι' ὀλίγας ὥρας, θὰ ἦτο ἀληθὴς μωρία.

Κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ στρατιωτικοῦ σάκκου, καταβεβλημμένος ὑπὸ τῆς λύπης τῆς προξενηθείσης ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν εἰδησιν, ὁ δύσμοιρος νέος ἐβάδιζε λυόμενος εἰς φλογερώτατα δάκρυα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ συνάδελφοί του δὲν ἐζήτουν τὴν αἰτίαν, ὄντες προκατειλημμένοι ὑπὸ τῆς ἐπικειμένης συγκρούσεως, ἥτις ἤρχιζεν ἤδη νὰ συνάπτηται μεταξὺ τῶν ἐμπροσθοφυλακῶν.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ μικρὸν χωρίον του δὲν ἀπεῖχε πολύ· δὲν ἤθελεν εἰμὴ δύο ὡρῶν ταξείδιον διὰ νὰ προφθάσῃ καὶ ἴδῃ ἴσως διὰ τελευταίαν φορὰν, ἐκείνην ἡ ὁποία τοῦ εἶχε δώσῃ τὴν ζωήν, τὸν εἶχεν ἀγαπήσῃ περιπαθῶς· τὸ καθηκόν του ὅμως, ἡ πειθαρχία, τὸν καθήλωνον εἰς τὴν θέσιν του, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἄνευ ἀδείας δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀπομακρυνθῇ, χωρὶς νὰ ἐγκολαφθῇ ἐπὶ τοῦ προσώπου του τὸ στίγμα τῆς ἀτιμίας.

Τὸ υἱϊκὸν φίλτρον ἀφ' ἑνὸς τὸν ὤθει πρὸς τὴν θνήσκουσαν μητέρα, ἡ πατρὶς ἀφ' ἑτέρου, ἀπειλουμένη τὸν ἐκάλει μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν της· ἐν μέσῳ δὲ τῶν αἰσθημάτων τούτων, τῶν ἐπίσης ἰσχυρῶν, ἐτύπτετο ὁ δυστυχὴς Τάσσος, μὴ εὑρίσκων τρόπον, ὅπως τῷ παρέξῃ τὸ μέσον, χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ, νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὑπέρτατον πόθον τῆς ψυχῆς του.

Διαρκούσης τῆς μάχης, ἥτις παρετάθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσκέφθη περὶ τῆς διασώσεώς του ἐπολέμησεν ἀνδρείως ὠθούμενος ὑπὸ σπανίου θάρρους ὅπου μεγαλείτερος ἐφαίνετο ὁ κίνδυνος ἐνθαρρύνων τοὺς συναδέλφους του λόγοις καὶ ἔργοις, ὥστε νὰ ἀξιοῦται θερμῶν ἐπαίνων ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους του.

Μέσα εἰς τὸν παροξυσμὸν τῆς ἀπελπισίας πολλάκις ἐπικαλέσθη τὸν θάνατον ὅπως προφθάσῃ, ἢ ὑποδεχθῇ ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ τὴν μητέρα του, ἀλλ' ἂν καὶ ἐξετίθετο ἐν τῇ κρισίμῳ θέσει, ὅπου φυσικώτατα ἐμαίνετο ἡ μάχη, ἐν τούτοις ἔμεινεν ἀβλαβής· ἐφαίνετο ὅτι ὁ ἐπικαλεσθεὶς θάνατος δὲν ἤθελε νὰ γνωρίζῃ ἀκόμη αὐτόν.

Ὅταν τῆς νυκτὸς ὁ πέπλος κατέπεσε καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἦτο ὀλιγώτερον ταραγμένος, ἢ τὸ πρωΐμόνον ἀπὸ κιροῦ εἰς καιρὸν ἀσυνήθης τις λάμψις ἐφώτιζε τὸ βλέμμά του, ἥτις εὐθὺς ἐσβύνετο διὰ νὰ ἐπαναφθῇ μετὰ μίαν στιγμήν.

Ἡ ἐσωτερικὴ πάλη, ἣν ὑφίστατο ἀναγεννῶσα αὐτῷ πότε τὴν ἐλπίδα, καὶ πότε τὴν ἀθυμίαν, ἦτο ἡ αἰτία τῶν ἀδιαλείπτων ἐκείνων λάμψεων, αἵτινες ἤστραπτον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς του.

Μία σκέψις ἐκολάκευσε τὸν Τάσσον, ἐσκέπτετο τὰς περιπτώσεις της, ἐζήταζε τὰς λεπτομερείας της, λημμονῶν τοὺς κόπους οὓς ὑπέστη, τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν ὑπὸ τῶν ὁποίων κατεμαστίζετο, μὴ λαβὼν ἀπὸ τῆς πρωΐας οὐδὲν ζωτικόν.

Ἐσκέπτετο : «Τὴν νύκτα σπανίως γίνεται μάχη, ὀλίγαι δὲ ὧραι πορείας θὰ μὲ φέρουν εἰς τὸν οἶκον, καὶ πρὸ τοῦ ἢ ἀνατείλῃ ἡ πρωΐα τῆς αὔριον θὰ ἔχω ἐπανακάμψῃ. Καὶ ἐν περιπτώσει ἀπροσδοκήτου διαταγῆς πρὸς ἄμεσον ἀναχώρησιν τοῦ τάγματος, οὕτως ὥστε νὰ γείνῃ ἐπαισθητὴ ἡ ἀπουσία μου θὰ τὸ προφθάσω ἐν τῇ πορείᾳ, θὰ ῥιφθῶ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ταγματάρχου μου, καὶ ἀφοῦ διηγηθῶ αὐτῷ τὴν δυστυχίαν μου θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συγγνώμην του.

Ἤδη ἀπεφασίσθη : τρέχω πρὸς τὴν μητέρα μου· ὁ Θεὸς βοηθός μου.....»

Μετὰ τρεῖς ὥρας, ἐνῷ τὸ πᾶν ἐσίγα ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ Τάσσος ὁ λοχία; τυλιγμένος μὲ ἓν κάλυμμα, ὅπως κρύψῃ τὴν στρατιωτικὴν στολήν, ἐξέφευγε διὰ μέσου τῶν κατασκηνώσεων, προνοήσας νὰ μείνῃ ἀπὸ τὸ μέρος τὸ ὀλιγώτερον φωτιζόμενον ὑπὸ τῶν φανῶν καὶ ἀπεμακρύνθη ἀστραπιαίως πρὸς τὸ μέρος τοῦ χωρίου.

Τὸ μεσονύκτιον πνευστιῶν καὶ κάθυδρος ἔφθασεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Μὲ βῆμα δὲ ταχὺ διῆλθε τὴν γνωστὴν κατοικίαν, ἥτις τὸν εἶχεν ἴδῃ γεννώμενον, κρατῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ στῆθος ὅπως ἀναστείλῃ τὴν συγκίνησιν, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι θὰ τὸν πνίξῃ καὶ ἐνεφανίσθη ἐν τῷ δωματίῳ ἔνθα ἔκειτο ἡ ἀσθενής.

Οἱ συγγενεῖς, οἵτινες παρευρίσκοντο ἐκεῖ τὸν ὑπεδέχθησαν μετά τινος ἐπιφωνήσεως κακῶς κατασταλθείσης ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς, πλὴν αὐτὸς δὲν εἶδεν εἰμὴ τὴν μητέρα, τὴν ὁποίαν ἠναγκαλίσθη καὶ ἀσπαζόμενος αὐτὴν καὶ κλαίων ὡς νήπιον τὴν ἐκάλεσεν ἐπανειλημμένως :

«Μῆτέρ μου, μῆτέρ μου !»

Ἡ ἀσθένεια εἶχε κάμῃ γιγαντιαίας προόδους· τὸ ῥωμαλέον καὶ εὔρωστον ἐκεῖνο σῶμα εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα εἶχε γείνῃ σκελετὸς καὶ κάλλιστα προοιωνίζετο τὸ προσεχὲς αὐτῆς τέλος.

Ὁ Τάσσος ἀπέτεινε τὰς ἀγκηπτοτέρας ἐκφράσεις, τὰ ἱερώτατα ὀνόματα· τὴν ἐξώρκισε διὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ τῷ ὁμιλήσῃ μίαν ἔτι φορὰν, μὲ τὴν φωνὴν ἐκείνην τὴν προσφιλῆ, ἡ ὁποία τόσον τὸν εἶχε θωπεύσῃ νηπιόθεν, ἀλλ' ἡ

ἀσθενὴς ἔμεινε σχεδὸν ἐννεά· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡμιέκλειε τοὺς ὀφθαλμούς, τοὺς ὁποίους προσήλου εἰς τὸν υἱόν καὶ εἶτα πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐν εἴδῃ εὐχαριστήσεως, καὶ τρυφερὸν δάκρυ ἐκύλυεν ἠρέμα πρὸς τὰς παρειάς της.

Μετ' ὀλίγον ἐκινήθη, ἐξέβλεψε παρατεταμένον στενάγμὸν καὶ θέσασα τὴν παγερὰν σχεδὸν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ υἱοῦ της, τὸν ἠρώτησε μὲ φωνὴν τρέμουσαν.....

— Τάσσω μου, πότε ἔλαβες εἴδησιν τῆς ἀσθενείας μου ;

— Μόλις χθές, μῆτερ.

— Καὶ σοῦ παρεχώρησαν ἄδειαν πολλῶν ἡμερῶν ; ...

— Ὄχι, ἔφυγα.... δηλαδὴ ἐζήτησα ἄδειαν....

— Γιέ μου — διέκοψεν ἡ ἀσθενὴς — θελεις νὰ μὲ ἀπατήσῃς μὲ εὐσπλαγχνικὴν τινα ἀπάτην, ἀλλ' οἱ ἑτοιμοθάνατοι εἶνε ὀξυδερκεῖς καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ὑπολείπονται εἰμὴ ὀλίγαι ὧραι ζωῆς· ἄκουσέ με καλά, ἐκ βάθους καρδίας σὲ εὐχαριστῶ διότι ἔτρεξες πρὸς τὴν μητέρα σου, κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ὑπάρξεώς της, ἀψηφήσας τοὺς κανονισμοὺς τῆς πειθαρχίας καὶ προκαλέσας κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους σὲ ἐκθέτει τὸ τοιοῦτον διάβημά σου, ἀλλὰ τώρα ὅπου ἔσχον τὴν ὑποστάτην χαρὰν νὰ σὲ ἐπανίδω, ἐὰν μὲ θέλῃς ἥσυχον, ἐὰν θέλῃς νὰ ἐκπνεύσω ἐν τῇ γαλλήνῃ τοῦ Κυρίου, ἐπίστρεψον ἀμέσως εἰς τὸ τάγμά σου.

Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν προσέθηκε :

— Ἡ πατρὶς ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ ξένου καὶ σὺ ἐγκατέλειψες τὸ στρατόπεδόν σου δι' ἐμέ, ἔστω ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἀνταμείψῃ καὶ προστατεύσῃ διὰ τὴν καλήν σου καρδίαν. Ἡρωϊκὸν αἷμα ῥέει εἰς τὰς φλέβας σου, παιδί μου, ἐνθυμοῦ καὶ μιμήθητι τὸν πατέρα σου· καὶ ἐγὼ ἡ ὁποία μετ' ὀλίγον θὰ μεταβῶ νὰ τὸν εὕρω ἐν οὐρανῷ θὰ σὲ εὐλογήσω μετ' αὐτοῦ.....

Ὕπαγε, ἔσο γενναῖος, ἀπόμασσον τὰ δάκρυά σου, σφίγξε με ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὸ στῆθός σου, λάβε τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν μου, καὶ τὴν εὐλογίαν μου, καὶ δράμε, ὅπου τὸ καθῆκον σὲ καλεῖ, εὐχαριστημένος ὅτι ἐξεπλήρωσες υἱϊκὸν χρέος ὅπως θὰ ἐκπληρώσῃς καὶ τὸ τοῦ στρατιώτου.

Εἰ; θρῆνος ἐπηκολούθησε τὰς λέξεις ταύτας· δύο στόματα συνήφθησαν εἰς ἀσπασμὸν παρκτεταμένον, ὕψιστον, τελευταῖον, εἶτα ὁ Τάσσος; ἐξηφανίσθη εὐθὺς ὡς εἶχεν ἔλθῃ.

. . . . . .

Ἐνῷ ἐν τῷ ὁρίζοντι ὑπέφωσκον αἱ πρῶται λάμψεις τῆς ἀμφιλύκης ὁ λοχίας ἐπκνήρχετο ἀπαρατήρητος ἐν τῇ σκηνῇ του, ἡ δὲ μήτηρ ἀνέπεμπε τὴν ὑστάτην πνοὴν ψιθυρίζουσα:

«Τάσσω μου . . . . τέκνον μου . . . . »

(Μετάφρασις) **Δῆμος Γλαῦκος**

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΤΕΛΛ!

Πρὶν ἢ ἡ Ἑλβετία ἀποκτήσῃ διὰ τῶν ὅπλων τὴν ἐλευθερίαν της, ἣν ἔκτοτε σταθερῶς διετήρησε, ὑπῆρχεν ἤδη εἰς Altorff, εἷς διοικητὴς ὀνόματι Crisaler, ὅστις καταχρώμενος τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ ἰσχύος, ἀπεφάσισε νὰ ἐξασκῇ ἀδίκως σκληροτάτην τυραννίαν.

Τὸ συμφέρον, καὶ ἡ ἰδιοτροπία ἦσαν τὰ μόνα ἃ προήδρευον εἰς τὰς κρίσεις του· ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ποσῶς δὲν ἐκυρήττοντο : οἱ ὑπουργοὶ τοῦ τυράννου διέπρατταν ἀτιμωρητεὶ πᾶν ἔγκλημα : τὸ πᾶν ἦτο σύγχισις καὶ τρόμος.

Εἰς τὴν σκληρότητα προσέθεσε καὶ τὴν ἀτοπίαν. Διατάξας νὰ στηθῇ πάσσαλος ἐν μέσῃ ἀγορᾷ, καὶ ἐπιθέσας πῖλον, παρήγγειλε ἐπὶ ποινῇ θανάτου, ὅστις ἐκεῖθεν διήρχετο ὤφειλε νὰ κλίνῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ ἀποδεικνύεται τὸ σέβας ὃ πρὸς αὐτὸν ἔτρεφον.

Ἦτο εἰς ἐκεῖνα τὰ περὶ ἄνθρωπός τις τραχέων ἀλλὰ καθαρῶν καὶ εἰλικρινῶν τρόπων καλούμενος Γουλιέλμος Τέλλ.

Ἐλθὼν οὗτος δι' ἐργασίας του εἰς Ἀλτόρφ, ἔφθασεν εἰς τὴν ἀγοράν, παρετήρησε τὸν πάσσαλον καὶ τὸν πῖλον ὅστις ἦτο ἐπὶ τοῦ πασσάλου, καὶ ἔστη πρὸς στιγμὴν μεταξὺ τοῦ γέλωτος καὶ τῆς ἐκπλήξεως· ἀλλὰ μὴ γνωρίζων τί ἦτο, καὶ ὀλίγον περίεργος νὰ πληροφορηθῇ ἀμελῶς γελῶν διῆλθε ἀπέναντι τοῦ πασσάλου.

Ἡ ἀποδοθεῖσα εἰς τὸν πάσσαλον, ἀνευλάβεια ἀμέσως ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα τοῦ διοικητοῦ ὁ ὁποῖος μανιῶδης ἔδωκε διαταγὴν ἵνα ὁ ἔνοχος φυλακισθῇ.

Ἅμα ὡς ὁδηγήθη ἐνώπιόν του, τὸν ὑπεδέχθη μετ' ἀγρίας ὄψεως ἀνθρώπου σκληροῦ, ὅστις ἐκ ψυχικῆς ταπεινώσεως ὑπερβολικὰ ζηλοτύπου τῆς ἐξουσίας του, φρικτῶς ἀγριεύει ὅταν τὴν πίστιν ἄλλου περιπαίζει.

Βλέπων αὐτὸν ὑπερηφάνως, καὶ πῦρ ἀποπνέων ἐκ τῶν τρομερῶν του ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ ἀτίμου του προσώπου : Οὕτω, μοχθηρέ, τῷ εἶπε, οὕτω, σέβεσε τὰ θεσπίσματά μου; νὰ τολμᾶς νὰ μὲ περιπαίζῃς ! σὺ αὐθαδῶς νὰ προσβάλῃς τὴν ἐξουσίαν μου ; Τοῦτο τὸ βάρος θὰ τὸ αἰσθανθῇς, κακοῦργε, καὶ λυπηρὸν παράδειγμα θὰ εἶνε εἰς ἄλλον, ὅτι ἡ ἀξιοπρέπειά μου ἀτιμωρητεὶ δὲν προσβάλεται.

Ἐκπλαγεὶς ἐπὶ αὐτῇ τῇ στηλιτεύσει, ἀλλ' ὄχι δι' αὐτὴν τρομάξας καθάπερ ἐκεῖνος οὐδενὸς ἐγκλήματος ἐν ἑαυτῷ ἦτο ἔνοχος, ὁ Tell ἠρώτησε εὐγενῶς διατί ἐκατηγορεῖτο. Ἀκούσας διότι δὲν ἐγνώριζε τὸ αἴτιον, τῷ ἐφάνη τόσον περίεργον, ὥστε δὲν ἠδυνήθη τοὐλάχιστον νὰ μὴ ὑπομειδιάσῃ.

Ἀπεκρίθη κατ' ἀρχὰς ὅτι οὐδεμίαν γνῶσιν εἶχε τοῦ ἐγκλήματος· ἔπειτα μετὰ ἀγροτικῆς ἐλευθερίας προσέθεσε, ὅτι οὔτε θὰ ὠνειρεύετο ποτὲ ὅτι εἰς πάσσαλον ὤφειλε νὰ εἴπῃ καλὴν ἡμέραν· καὶ ὅτι διερχόμενος πρὸ αὐτοῦ χωρὶς ν' ἀποκλυφθῇ θὰ ἦτο ἔγκλημα!

Ἐξεμάνη λυσσωδῶς εἰς τὸ ὅρος τοῦτο τῆς χλευασίας ὁ ἄγριος δικαστής, καὶ ἡ δικκιότης τῆς ἀπαντήσεως, ταπεινώσασα αὐτὸν περισσότερον, τὸν κατέστησε λυσσωδέστερον. Διέταξε νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν σκοτεινοτέραν φυλακήν, καὶ ἐκεῖ νὰ ἀλυσσοδεθῇ δι' ἐκδίκησιν.

Ἀνήσυχος καὶ φρυάττων χιλίους τρόπους νέων τιμωριῶν ἐσχημάτιζε ἐν ἑαυτῷ ὅπως ἐξατμίσῃ διὰ παραδείγματος θορυβωδεστέρου τὴν λύσσαν του.

Ἐνῷ ἀδέβαιος ἐκυμάτιζετο, εἷς, ὅστις συγκινηθεὶς ἐξ οἴκτου, ἐτόλμησε μάλιστα νὰ βιασθῇ ὅπως τὸν πραΰνῃ, καὶ τύχῃ ἐν τῇ ἁπλότητι τοῦ δυστυχοῦς Tell τὴν συγγνώμην, τῷ ὑπέμνησε, μὴ θέλων, ἐν εἶδος ὅλως νέον καὶ φρικωδέστερον, ἐκδικήσεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἃ περὶ αὐτοῦ εἶπε, προσέθεσε ἀκόμη ὑψῶν τὴν ἕξοχον ἐπιδεξιότητα ἣν αὐτὸς εἶχε εἰς τῷ σύρειν τὸ τόξον, καὶ τὴν βεβαιότητα καθ' ἣν πάντοτε ἔπληττε εἰς τὸ σημεῖον : καὶ προσέθεσεν ὅτι κάκιστον τῷ ἐφαίνετο, ἀνὴρ τόσον ἀνδρεῖος νὰ ὀφείλῃ νὰ ἀπολεσθῇ ἀθλίως.

Λοιπόν, ἀπεκρίθη ὁ ἄσπλαγχνος δικαστής, θὰ ἴδωμεν τὴν ἀπόδειξιν· ἂς σωθῇ, ἐὰν βεβαιώνῃ τὴν πληγήν· ἀλλ' οὐδεὶς θὰ τὸν σύρῃ ἐκ τοῦ θανάτου ἐὰν μέλλει νὰ πέσῃ.

Εἶχεν ὁ Γουλιέλμος μονάδικὸν υἱὸν περίπου δέκα ἐτῶν, ὃν ἠγάπα φιλοστόργως.

Τώρα ἐφάνη εἰς τὸν τύραννον ὅτι δὲν δύναται καλλίτερον νὰ χορτάσῃ τὴν μανίαν του, ἢ ἐκθέτων τὸν δυστυχῆ πατέρα εἰς βέβκιον κίνδυναν νὰ τραυματίσῃ τὸν υἱόν του δι' ἰδίας χειρός.. Διέταξε λοιπὸν νὰ ὁδηγηθῇ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς ὤφειλε νὰ θέσῃ ἐν μῆλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ, ὅπως σωθῇ, εἰς ὡρισμένην ἀπόστασιν ὤφειλε νὰ πλήξῃ αὐτὸ τὸ μῆλον διὰ βέλους.

Ἐπάγωσεν ἐκ τρόμου ὁ δυστυχὴς πατὴρ εἰς τόσον βάρβαρον ὅρον· χιλίας τιμωρίας προσεφέρετο ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ, μᾶλλον ἢ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τόσον σκληρὰν δοκιμήν. Μάτην μετεχειρίσθησαν πολλοί, φρίξαντες ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ συνθήκῃ, νὰ ἰσύρωσι τὸν δικαστὴν νὰ συγκατανεύσῃ νὰ ὁρισθῇ ἀλλαχοῦ τὸ σημεῖον· ἀλλὰ παρὰ πολὺ ἠρέσκετο ὁ ἄγριος εἰς τὴν βάρβαρον αὐτοῦ ἐπινόησιν.

Ἐβίασε τὸν ὑπομονητικόν, ἢ νὰ δεχθῇ πλέον τὴν δοκιμήν, ἢ νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν ἀμέσως συρόμενον εἰς τὰ βάσανα.

Εἰς αὐτὰς τὰς τρομερὰς στενοχωρίας χίλιοι συλλογισμοὶ προσεφέρθησαν ἐν μιᾷ στιγμῇ. Ἐφρύατε ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ

τῃ εἰκόνι τοῦ τρομεροῦ κινδύνου· τῷ ἐφαίνετο ἤδη ὅτι βλέπει τὸ μικρόν του παιδίον, φονευθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρός, πλέον ἐν τῷ αἵματι, καὶ σπαράσσον εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ θανάτου· ἐξ ἄλλου ἐν τῇ εἰκόνι τῇ οὐχ ἧττον φρικτῇ τῆς ταλαιπωρίας, εἰς ἣν ἀποθνήσκων τὸ ἐγκατέλιπε, καὶ ἥτις εἰκὼν τὸν ἐπλήρου τρόμου καὶ λύπης.

Πολεμημένος οὕτως καὶ συγχισμένος, ὥσπερ φωνὴν ἀόρατον ἤκουσεν ἐν τῇ καρδίᾳ του, ἥτις τὸν ἐξήγαγε τῆς ἀβεβαιότητος.

Ὁ υἱός σου ἐχάθη, ἔλεγεν, ἐὰν περισσότερον ἀρνεῖσαι, ἐπὶ τῷ θανάτῳ σου, δὲν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ, θ' ἀποθάνῃ ἀμέσως ἢ ἐκ λύπης ἢ ἐκ δυστυχίας· δεχόμενος δύνασαι τὰ τὸν σώσῃς· ὁ οὐρανὸς εἶναι δίκαιος· δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀθωότητά του καὶ τὴν ἰδικήν σου.

Εἰς αὐτὸν τὸν συλλογισμὸν ἐγείρεται καὶ στρέφεται πρὸς τὸν δικαστὴν ὑπερηφάνως. Καλῶς τῷ εἶπε, σκληρέ, θὰ πληρωθοῦν εἰς τὸ τέλος· δέχομαι τὴν τρομερὰν δοκιμήν· ἐδῶ τὸ τόξον καὶ τὰ βέλη· τῷ λέγει μὲ θυμόν.

Καταβαίνει ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁ δικαστής, ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων του ἀκολουθούμενος· ὁ δυστυχὴς υἱός, συρθεὶς ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸν ἄδικον πάσσαλον δένεται καὶ τὸ ὀλέθριον μῆλον τῷ ἐνέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του· εἰς γωνίαν τῆς ἀγορᾶς ὡδηγήθη ὁ ταλαίπωρος πατήρ, εἰς ὃν ἐζωγραφισμέναι ἔρχονται αἱ σκληρότεραι κινήσεις· ἄπειρον πλῆθος ἀνθρώπων πληρεῖ ἐκ τῶν πέριξ πᾶν διάστημα. Τὸν σκληρὸν Crisaler ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὅπλων χαίροντα ἤδη, βλέπωσιν, ὑπὸ κακῆς χαρᾶς· βροχὴ φρίκης, καὶ κωφῶν καταρῶν, ᾄδεται μεταξὺ τοῦ πλήθους· ὁ φιλόστοργος υἱὸς τρέμει καὶ λύεται εἰς δάκρυα, περισσότερον τρέμει ὁ δυστυχὴς πατὴρ καὶ ὑπὸ φρικτοῦ παλμοῦ τύπτεται ἡ καρδία του. Τέλος ἀναλαμβάνει καὶ ἐμψυχοῦται· ὑψεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν. Σύ, Θεέ, εὐσπλαγχνε ἀνακράζει, σὺ Θεὲ δίκαιε, σὺ κυβερνᾷς τὸ κτύπημα. Τοῦτο εἰπὼν μετὰ χειρὸς σταθερᾶς δράττει τὸ τόξον, βάλλει τὸ βέλος. Βοὴ ὑψοῦται ἀνὰ ὅλην τὴν ἀγοράν, ἄφωνος σιγὴ ἀμέσως τὴν διαδέχετε. Ὁ Tell λαμβάνει διὰ σταθεροῦ βλέμματος τὸ σημεῖον, σύρει τὴν χορδὴν τὸ βέλος ἀναχωρεῖ.

Ἐκ τῶν παρεστώτων ἄλλοι χαμηλώνουν τὸ βλέμμα, καὶ τὸ κλείουν φρίττοντες, καὶ ἄλλων ἡ ψυχὴ τρέχει ἀνυπομόνως ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὅπως ἴδουν τὴν ἔκβασιν.

Ἐγένετο πᾶν ὅτι ὅλοι ἐπεθύμουν, τὸ βέλος ρίπτεται συρίζον, πλήττει τὸ μῆλον παντελῶς, καὶ τὸ παιδίον, μόλις αἰσθάνεται ἐκ τῶν πτερῶν νὰ λείχεται ἡ κόμη του.

Κραυγὴ εὔθυμος εὐφημισμοῦ, φοβερὸς παλμὸς χειρῶν ὑψοῦται ἀμέσως πανταχόθεν, τὸ πλῆθος ὅλον καταλαμβάνεται ὑπὸ χαρᾶς: μόνον ὁ δικαστὴς ἐν τῇ σκληρᾷ του προσδοκίᾳ τῇ ἀπατηθείσῃ, τρέμει ἐκ λύσσης.

Ἀθλίως ὅμως γυρίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ Τέλλ, παρατηρεῖ νὰ πέσῃ εἰς τὸ παιδίον ἄλλο βέλος, ὁ μετ' αὐτοῦ εἶχε φέρῃ καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει μελετᾷ ἄλλο μέσον ἐκδικήσεως. Φωνάζας αὐτὸν παρ' ἐκυτῷ, καὶ πλάττων γλυκεῖς καὶ περιποιητικοὺς λόγους, ὅπως τὸν ἀπατήσῃ, ἤρχισε νὰ ἐπαινῇ τὴν δεξιότητα ἧς ἔδωκε τόσον ὡρκίαν ἀπόδειξιν, νὰ τὸν ἐξύμνῃ διὰ τὸ τόσον ἐπιτυχὲς πλῆγμα, νὰ δηλῇ ἑαυτὸν πλήρη εὐχαριστημένον, καὶ ἐκεῖνον ὁλοσχερῶς ἀπηλαγμένον πάσης ποινῆς. Ἔπειτα τῷ ἐζήτησε πράως ὅτι ἀφοῦ 2 βέλη ἔφερε, δὲν ἔβαλεν εἰμὶ ἅπαξ.

Ἐγὼ δὲν συνειθίζω ἀπεκρίθη ὁ Tell νὰ προμηθεύωμαι εἰμὴ ἓν βέλος. Ὄχι, φίλε, ἀντιπεκρίθη ὁ διοικητὴς διὰ τεχνικοῦ ὑπομειδιάματος, θέλεις νὰ μοι κρύψῃς τὸ αἴτιον, ἀλλὰ ἐγὼ τὸ ὑπερθέλω· τώρα ὅπου τὸ πᾶν ἐτελείωσε τί ὠφελεῖ νὰ τὸ κρύψῃς! δι' ἐμὲ ἐφυλάχθη τὸ ἄλλον βέλος, ὡμολόγησέ το εἰλικρινῶς, θὰ ἔχω ἀρκετὴν τὴν δεξιότητά σου, καὶ προκαταβολικῶς ἤδη σὲ συγχωρῶ· ἐμψυχωθεὶς ἐκ τούτου τοῦ τρόπου: Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσῃ, ἀπεκρίθη ὁ Tell, νὰ ὁμιλήσω ἐλευθέρως, ἤδη δὲν θὰ εἰπῶ, ἢ ὅτι ἐσκόπουν νὰ κάμω χρῆσιν αὐτοῦ καθ' ὑμῶν; ἀλλὰ ἐὰν ἡ τύχη ἤθελε νὰ ἔβλεπον ἐξ αἰτίας σας τὸ μοναδικόν μου υἱὸν φονευόμενον δὲν γνωρίζω βεβαίως τί θὰ ἠδύνασθε νὰ περιμείνητε ἐκ τῆς ἀπελπισίας πατρός. Ἐγὼ λοιπὸν δὲν ἠπατήθην, ἀπεκρίθη ὁ μανιώδης δικαστής, ἀποθέτων τὴν προσωπίδα ἣν εἶχε λάβῃ, καὶ στρεφόμενος ἐν τῇ συνηθισμένῃ ἀγριότητι: τώρα λοιπόν, θὰ μάθω καλῶς, ἐπίβουλε εἰς ἓν βάθος πύργου τινὸς νὰ κρατήσω κλειστὴν τὴν αὐθάδειάν σου, καὶ περὶ τῶν ἐπιβουλῶν σου νὰ μὲ βεβαιώσῃς. Ἂς κλεισθῇ καὶ ὡδηγηθῇ ἐκ νέου εἰς τὰς φυλακάς. Ἐπὶ τῷ σημείῳ τούτῳ τῆς κακεντρεχείας, καὶ ἀπιστίας ὅλως νέας, ὠργισμένοι φρίττουν οἱ παριστάμενοι: πλέον φρίττει ὁ δυστυχὴς Tell, καὶ αἰτεῖ βοήθειαν: ἀλλ' οὐδεὶς τολμᾷ ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων: καὶ ὁ ταλαίπωρος ἀναγκάζεται νὰ προσχωρήσῃ καὶ ὑπακούσῃ.

Ἐπὶ τῆς λίμνης, ἥτις ἀρχίζουσα πλησίον ἐκ τοῦ Ἀλτὸρφ ἐκτείνεται, μέχρι τῆς Sucerna, ἐξ οὗ λαμβάνει τὸ ὄνομα εἶνε ἀρχαῖος πύργος καλούμενος Kuvmalt. Εἰς αὐτὸν ὁ ἄγριος Crisaler ἐστέφθη νὰ τὸν περιορίσῃ καθὼς. καὶ εἰς τόπον ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ σύρῃ τὴν δικφυγήν, καὶ διὰ τοῦτο διατάξας νὰ ἑτοιμασθῇ ἀμέσως ναῦς, τὸν ἔθεσε ἐντὸς φυλαττόμενον ὑπὸ στρατιωτῶν, καὶ ὅπως καλλίτερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαταγῆς του αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπίσης ἠθέλησεν νὰ τὸν συνοδεύσῃ. Ἅμα ὡς ἔφθασαν εἰς τὸ μέσον τῆς λίμνης, ἰδοὺ ὄπισθεν ὄρους τινὸς ὑψούμενον ἀπροόπτως τύμπλεγμα πικνῶν νεφῶν τὰ ὁποῖα ὠθούμενα ὑπὸ μανιώδους ἀνέμου ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καλύπτουν ὅλον τὸν οὐρανόν: αἱ βρονταὶ βρυχῶνται φρικωδῶς, διασχίζουν οἱ κεραυνοὶ τὸν ὁρίζοντα, ἡ μανία τοῦ ἀνέμου κατετάρασσεν τὰ κύματα, καὶ ἡ ναῦς κλονιζομένη πλησιάζει εἰς τὸ ναυάγιον. Προσπαθοῦν ματαίως οἱ κοπηλάται νὰ ἀντισταθῶσι εἰς τὴν σφοδρότητα τῆς θυέλλης: Αὔτη αὐξάνει καὶ ὁ θάνατος ἤδη φαίνεται ἀναπόφευκτος. Εἰς τόσον τρομερὰν περίστασιν εἷς ἐξ αὐτῶν στραφεὶς εἰς τὸν διοικητήν: ὅλοι ἐχάθημεν εἶπεν, ἐὰν εἰς τὸν Tell δὲν δόσε ε τὴν ἐλευθερίαν νὰ μᾶς συνδράμῃ: ἡ δύναμίς του εἶναι ἡ μόνη ἥτις δύναται νὰ μᾶς σώσῃ. Κατατρομάξας ἐκ τοῦ κινδύνου, δὲν ἐδίστασεν ὁ διοικητὴς νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ ἐλευθαιρωθῇ. Ὁ ἰσχυρὸς ἀνήρ, ἔλαβε δύο κώπας, ἤρχισεν νὰ παλαίῃ κατὰ τῶν κυμάτων πάσῃ δυνάμει, καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων, εἰς οὓς τὸ παράδειγμά του ἀνανέωσε τὸ θάρρος, ἐκ τοῦ μέσου τῆς λίμνης κατόρθωσεν νὰ σύρῃ τὴν ναῦν πρὸς τὴν ὄχθην.

Ἦτο ἐκεῖ εἰς σκόπελος ὅστις ὀλίγον ἐξεῖχον ἔμπροσθεν καὶ τὸν ὁποῖον τὰ τεταραγμένα κύματα ἐκάλυπτον ἀλληλοδιαδόχως. Ἅμα ὡς οὗτος ἐθεάθη πλησίον, ὁ Γουλιέλμος Tell ἀμέσως ῥίψας τὰς κώπας, δι' ἑνὸς πηδήματος εὑρίσκεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ σώζεται: Οἱ ἄλλοι δὲν ἠτοιμάσθησαν ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς μανίας τῆς θυέλλης ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυμάτων καὶ ἡ ναῦς παρεσύρθη ἐκ νέου. —Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἤδη νὰ εἴπωμεν ἐὰν ἐφύραται φρικτῶς ἐκ λύσσης καὶ ἐκ τρόμου ὁ ἀπατεὼν Criseler βλέπων ἑαυτὸν εἰς νέον κίνδυνον, καὶ ἐκ νέου ἠναγκασμένον νὰ περιπλανᾶται εἰς τὴν δύναμιν τῶν κυμάτων. Ὁ Γουλιέλμος ἐν τούτοις ἔτρεξεν ἀστραπιαίως νὰ ἀναλάβῃ τὰ ὅπλα του, ἐστράφη νὰ παρατηρῇ ἐκ τοῦ ὕψους τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ταρασσομένης νεὸς. Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον περιεφέρετο τῆδε κακεῖσε, κοπάσαντος τοῦ ἀνέμου, κατόρθωσεν τέλος νὰ πλησιάσει εἰς τὴν γῆν. Ὁ διοικητὴς τρέμων ἐξ ἀγανακτήσεως, καὶ πλέον ἢ ποτὲ ζητῶν τὴν ἐκδίκησιν, ἅμα ὡς ἐξελθὼν τῆς νεὸς ἔσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλτρόφ ὅπως δώσῃ διαταγάς, ἵνα ἀμέσως ὁ Tell πανταχόθεν ζητηθῇ. Αὐτὸς ἐν τούτοις ἐπὶ ὀρεινῆς ἀτραποῦ κρυφθεὶς εἰς μέρος ὅπου ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸν τύραννον χωρὶς ὑπ' αὐτοῦ νὰ ἀνακαλύπτηται. Ἅμα ὡς ἦτο πλησίον: ἐὰν καὶ εἰς τὰς ἀδύσους ἀκόμη ἐπρόκειτο νὰ κρυφθῇ, ἠκούσθη νὰ φωνάζῃ μανιώδης, θὰ μάθω καλῶς νὰ τὸν ἀνακαλύψω: Οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ τὸν ἀπαλάξῃ ἐκ τῶν χειρῶν μου, καὶ ὁ θάνατος μόνον ὁ σκληρότερος θὰ χορτάσῃ τὴν ἐκδίκησίν μου.

Θυμώσας ὁ Γουλιέλμος ἐπὶ τῇ σκληρᾷ διαβεβαιώσει ἄ!! βάρβαρε!! ἀνέκραζεν ἐκ τῆς ἐνέδρας ὅπου ἵστατο, τώρα λοιπόν, θὰ ἀποθάνῃς πρῶτος ἐν τούτοις καὶ ῥίζας αὐτῷ τόξον εἰς τὸ μέσον τῆς καρδίας τὸν ἀφῆκεν ἄπνουν. Ἔπεσε οὕτω ὁ ἀπάνθρωπος, σκληρὸν παράδειγμα τῶν βαρβάρων ψυχῶν, καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔπεσεν, καὶ ἐπὶ τοῦ σκοπέλου ὅπου ὁ Tell εἶχεν εὕρῃ τὴν σωτηρίαν του, δύο ἐκκλησίαι ἠγέρθησαν, αἵτινες δι' αἰωνίαν μνήμην μέχρι τῆς σήμερον διατηροῦνται.

Ἰωάννης Α. Κολωάδης

Ο ΑΔΑΜΑΣ

Οἱ ἀδάμαντες ἀποτελοῦσι πάντοτε τὸ πολυτιμώτερον κόσμημα καὶ πάντοτε εἰσὶ περιζήτητοι καὶ ἀξίας μεγάλης, καίτοι ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς καθ' ἑκάστην συλλέγονται καὶ κατεργάζονται μεγάλα ποσά. Δὲν πληθύνονται ὅμως οἱ ἀδάμαντες ὡς καὶ τ' ἄλλα πολύτιμα μέταλλα. Τοῦτο εἶνε μέγα ζήτημα τῶν οἰκονομολόγων.

Ἡ τέχνη χάριν κερδοσκοπίας κατορθώνει νὰ κατασκευάζῃ ψευδεῖς ἀδάμαντας εἴτε ἐκ χυμειακοῦ μίγματος, εἴτε ἐκ λίθων. οἱ ὁποῖοι καθίστανται ὅμοιοι καὶ στιλπνοὶ ὡς ἀδάμαντες. Οἱ δὲ ἐμπορευόμενοι πωλοῦσιν ἐνίοτε ἀντὶ γνησίων ψευδεῖς τοιούτους ἀδάμαντας. Πόσοι κυρίαι ἐν ἀγνοίᾳ των δὲν φέρουσι τοιούτους ἀδάμαντας τοὺς ὁποίους ἠγόρασαν ἀδρῶς!

Ἤδη ἡ ὑελοποιία κατώρθωσε τὴν πλήρη ἀπομίμησιν τοῦ ἀδάμαντος, ὡς ἡ ἀγγειοπλαστικὴ τὴν ἀπομίμησιν τῶν ἀρχαίων ἀγγείων, καὶ ἡ λεπτὴ γλυπτικὴ τοὺς ἀρχαίους δακτυλίους λίθους, διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπιζήτησις τούτων ὀσημέραι ἐλαττοῦται, διότι καθίσταται δυσδιάγνωστος ὁ ἀρχαῖος πρὸς τὸν νεότευκτον.

Τοὺς ἀδάμαντας νοθεύουσιν οὐ μόνον διὰ τῆς κρυστάλλου ὑάλου, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων λίθων, οὓς ἀδάμαντας καλοῦσι, τοιοῦτοί εἰσιν ὁ ἀδάμας τῆς Βοεμίας, ὁ ἀδάμας τῆς Κύπρου, ὁ λευκὸς χάλιξ (ἀλάτι τῆς κουρούνας) κτλ.

Ὁ ἀληθὴς ἀδάμας δυσχερῶς διακρίνεται δι' ἁπλῆς ὁράσεως ὡς πρὸς τοὺς τεχνητούς. Ὁ γνήσιος ἀδάμας ἔχει τὴν ἰδιότητα ἐκτιθέμενος ὑπὸ τὸν ἥλιον ν' ἀπορροφᾷ πολὺ φῶς, ὥστε τὴν νύκτα ἐν τῷ σκότει λάμπει. Θεωρούμενος ὑπὸ τὴν προσβολὴν τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ παρουσιάζῃ τὰ χρώματα τοῦ οὐρανίου τόξου (τῆς ἴριδος, τοῦ ζωναρίου τῆς καλογραίας· εἶνε διαφανέστατος καὶ διορᾷ τις εὐκρινῶς τὰ δι' αὐτοῦ ἀντικείμενα, διασχίζει τὴν ὕελον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ κρυστάλλου τοῦ χάλικος (ἅλατος τῆς κουρούνας) διασχίζει τὴν ὕελον.

Ὁ καλὸς ἀδάμας πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ χρῶμα, νὰ μὴ ἔχῃ κηλίδος ἐντός, νὰ ἔχῃ ἕδρας μικρὰς καὶ κανονικὰς ἰσομεγέθεις, νὰ ἦνε ἐξέχοντος σχήματος, κλπ. Οἱ καλείτεροι ἤδη ἀδάμαντες εἰσὶν οἱ τῆς Βρασιλίας. Οἱ τῆς Καλῆς Ἐλπίδος εἰσὶ χρωματισμένοι κιτρινωποί. καὶ εἰσὶ μικροτέρας ἀξίας Ὅσον καθαρώτερος, μεγαλείτερος καὶ καλῶς κατειργασμένος εἶνε ὁ ἀδάμας, τόσον πολυτιμώτερός ἐστι. Τὰ λεγόμενα μπριλάντια εἶνε προτιμώτεροι ἀδάμαντες, διότι διατηροῦσι πάντοτε ζωηρὰν τὴν λάμψιν των. ἐνῷ οἱ ἄλλοι διὰ τοῦ χρόνου ἐπισκοτίζονται καὶ πρέπει νὰ καθαρίζωνται παρὰ καλοῦ τεχνίτου.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἡ μουσικὴ ἐπενεργεῖ μεγάλως εἰς τὰ νεῦρα καὶ αὐτῶν τῶν νηπίων, ὅταν ἀρχίζωσι νὰ κινῶνται καὶ ν' ἀντιλαμβάνωνται· τὰ νήπια ἀκούοντα τραγούδια ᾀδόμενα καθ' ὁδὸν ἀντιλαμβάνονται ἀνεπαισθήτως τοὺς ἤχους καὶ ᾄδουσι, καὶ οἱ ἡλικιωμένοι ἀκούοντες τοὺς ἤχους ἐν θεάτρῳ, ἢ ἀλλαχοῦ ἀνεπαισθήτως μανθάνουσι τούτους καὶ μιμοῦνται ᾄδοντες· διότι οἱ μουσικοὶ ἤχοι παράγουσι δονησμοὺς εἰς τὰ νεῦρα, τὰ ὁποῖα διατηροῦσι τούτους ἀνεπαισθήτως· καὶ τοῦτο, διότι ἡ μουσικὴ μακρόθεν ἐπενεργεῖ ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, διαθέτει διὰ τῶν νεύρων τὰς ἴνας τῶν μυῶν κατὰ τὰς τῶν ἤχων δονήσεις καὶ παρέχει διαφόρους στάσεις τοῦ σώματος κατὰ ταύτας.

Τὴν δύναμιν ταύτην τῆς μουσικῆς ἐξετίμησαν μεγάλως οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες ἐσπούδαζον καὶ ἐμελέτων τὴν φύσιν, καὶ ἐβίουν κατὰ φύσιν.

Ἡ μουσικὴ ἐπενεργοῦσα ἐπὶ τῶν νεύρων καὶ τῶν μυῶν ἐπιφέρει διάφορα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ὀργάνων τῆς οἰκονομίας. Συντελεῖ εἰς τὴν εὐπεψίαν τῶν τροφῶν, κρατύνει τὸ σῶμα, αὔξει τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ τὴν θρέψιν, μεταβάλλει κατὰ τὸν ἦχον τὰς ἠθικὰς καὶ τὰς νοερὰς δυνάμεις.

Οἱ γονεῖς ὀφείλουσιν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας νὰ διδάσκωσι τὰ τέκνα των ὀργανικὴν μουσικήν, ὀργάνου εὐμετακομίστου καὶ προχείρου, ὡς ἐστὶν ἡ κιθάρα, τὸ μαντολῖνον κλπ. Πολλὰ καλὰ γίγνονται εἰς τὰ παιδία ἐκ τῆς μουσικῆς· τὸν περιττὸν καιρὸν ἀντὶ νὰ δαπανῶσι ματαίως, δαπανῶσιν ἀπασχολούμενα εἰς τὴν μουσικὴν καὶ δὲν συναναστρέφονται ἀπρεπῆ παιδία· καθίστανται ἡπιώτερα καὶ προσινέστερα, καὶ εὐχαρίστησιν παρέχουσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύλας μετὰ τὸ φαγητὸν κλπ. κ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

Τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει πολλὰς ἰδιότητας, ἃς ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὰς γνωρίζῃ πᾶς φιλομαθής.

Ὑπάρχουσι πολλὰ εἴδη βατράχων. Οἱ μὲν διατελοῦσι πάντοτε εἰς τὰς λίμνας, οἱ δὲ κατὰ τὰ φυτά, καὶ ἔχωσι πράσινον χρῶμα, καλούμενοι χλωροβάτραχοι, ἄλλοι εἰς τοὺς ξηροὺς τόπους, εἰς τοὺς δρόμους εἰς τὰ σκιερὰ μέρη, καὶ περιπατοῦν τὴν νύκτα· οὗτοι καλοῦνται ξηροβάτραχοι (φρῦνοι)· καὶ εἰσὶν οἱ μᾶλλον ἀξιοπερίεργοι.

Ὁ βάτραχος οὗτος ἔχει ἐπὶ τοῦ δερματός του ἐξογκώματά τινα ὁμοιάζοντα μὲ κονδυλώματα· ὑποκάτω δὲ τῶν ὤτων ἔχει μέγα ἐξόγκωμα, ὡ: εἶδος μεγάλου ἀδένος. Ὀσάκις τὸ ζῶον τοῦτο κατακυριευθῇ ὑπὸ φόβου, τὸ σῶμα του φουσκόνει καὶ γίνεται σκληρὸν καὶ ἐλαστικόν, διὸ καὶ δυσκόλως ὑποφέρει τὰ κτυπήματα, ὁπόταν ἐκ μὲν τῶν ἐξογκωμάτων διαχύνεται ὑγρόν τι λευκόν. κιτρινωπὸν ὡς γάλα, ἐκ δὲ τοῦ πρωκτοῦ ἐκπέμπεται ὑγρόν ὀζηρόν, τὸ ὁποῖον οἱ μὲν λέγουν ὅτι εἶναι οὖρον, οἱ δὲ ὕδωρ, διατηρούμενον, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ζώου εἰς ἴδιον ἀγγεῖον.

Ὁ ξηροβάτραχος παρέχει καὶ ἓν ἄλλο πολὺ περίεργον φαινόμενον· ζῇ πλεῖστα ἔτη κεκλεισμένος καὶ στερημένος τροφῆς, ὕδατος καὶ ἀέρος.

Τῇ 23 Ἰουνίου 1851 εὑρέθη εἰς τοιοῦτος βάτραχος ἐντὸς πυρίτου λίθου, κάτω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 20 μέτρα, ὅπου εἰργάζοντο ἐργάται εἰς λατομεῖον· ἡ πέτρα ἦν μεγίστη καὶ εἰς τῶν ἐργατῶν κρούσας ταύτην, τὴν διέρρηξεν εἰς δύο, ὅτε παρευθὺς οἱ ἐργάται εἶδον βάτραχον κείμενον ἐντὸς κοιλότητος ἐν μέσῳ τοῦ λίθου, ἐξ ἧς ἀνεπήδησεν, ἡ δὲ κοιλότης, ἔνθα ἔκειτο ὁ βάτραχος παρεῖχε τὸν τύπον τοῦ σώματος τοῦ ζῴου· τοῦτο ἐπεβεβαιώθη, διότι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βατράχου ἐνυπῆρχε κεκολλημένον καὶ τμῆμα ἐκ τῆς ἰδίας πέτρας. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων· ἡ δὲ διορισθεῖσα περὶ τούτου ἐπιτροπὴ ἐπεβεβαίωσε τὴν πραγματικότητα· καὶ εἰς τὴν ἔκθεσίν της λέγει, ὅτι ὑπάρχουν 30 παραδείγματα περὶ τούτου εἰς διάστημα 200 ἐτῶν. Ἀναφέρουσι προσέτι ὅτι τὸ 1670 εὑρέθη βάτραχος ζῶν ἐντὸς ἑνὸς σκληροῦ τοίχους, ὅπου ἔζησε κεκλεισμένος ὑπὲρ τὰ 40 ἔτη. Πολλοὶ περίεργοι ἔκλεισαν βατράχους ἐντὸς πηλοῦ σκληροῦ ἄνευ διεξόδου, καὶ παρετήρησαν ὅτι τινὲς ἔζησαν 18 μῆνας ἄνευ τροφῆς. Οἱ βάτραχοι ἐν γένει παρέχουν καὶ ἄλλα πολλὰ ἀλλόκοτα φαινόμενα, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ζωογόνησις τῶν ὠῶν των γίνεται λίαν περιέργως.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑΣ

Ἡ **σαλαμάντρα**, ἡ *γουστέρα* καλουμένη ἔχει ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ σώματός της ὁμοιά τινα τῷ βατράχῳ ἐξογκώματα, ἐξ ὧν ἐκκρίνεται ὡσαύτως ὑγρὸν μυξῶδες πολὺ ὀξύ· ὅταν τις πλησιάζῃ τὸ ζῷον τοῦτο ἐπὶ τοῦ πυρός, ἡ ἔκκρισις τοῦ ὑγροῦ τούτου ἐπαυξάνει πολύ· διὰ τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἡ γουστέρα δὲν καίεται ἐπὶ τοῦ πυρός· ἐκ τούτου ὑπάρχει καὶ μῦθός τις παρὰ τῷ λαῷ, δι' οὗ διηγοῦνται ὅτι αἱ γουστέραι ἔσβυσαν πυρκαϊὰν ἑνὸς μοναστηρίου.

Τὰ ἐκκρινόμενα ταῦτα ὑγρὰ ὑπὸ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ζῴων εἶναι δηλητήρια· διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ δοξάζουν ὅτι ὅσοι καρποὶ ἢ ὀπωρικὰ, ἢ ἄλλα φυτὰ ὑπάρχουν ἀλειμμένα μὲ τὸ ὑγρὸν τῶν ζῴων τούτων καὶ μάλιστα τοῦ ξηροβατράχου, αὐτὰ τρωγόμενα ἐπιφέρουν συμπτώματα βλαβερά, καὶ ἐνίοτε θανατηφόρα· τοῦτο ἐβεβαίωσαν ἐσχάτως καὶ αἱ δοκιμασίαι, τὰς ὁποίας ἔκαμαν ἰατροὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζῴων οἷον πτηνῶν, χοιριδίων τῆς Ἰνδίας καὶ παρομοίων· τὰ ζῷα ταῦτα ἐψόφησαν μὲ σπασμοὺς ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ δέρματός των ἐπετίθετο ἐκ τοῦ ὑγροῦ τῶν ζῴων τούτων. Εἶδος μεγάλου τοιούτου βατράχου, κοινῶς καλουμένου μπράσκα, εἶναι τοσοῦτον δηλητηριῶδες, ὥστε ἐὰν δαγκάσῃ ζῷον μέγα, οἷον ἵππον, μετά τινα καιρὸν ἀποθνήσκει τὸ δειχθὲν μὲ τετανικὰ συμπτώματα· προσέτι ἐὰν χλωροβάτραχον φάγῃ ζῷον ὁμοῦ μὲ τὸ τρωγώμενον χόρτον, τὸ ζῷον ἀμέσως ἀποθνήσκει· τοῦτο συμβαίνει εἰς ἵππους, ἡμιόνους κλπ.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Σπανίως ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς ὅσοι ἄνδρες ὑπηρέτησαν καὶ ὠφέλησαν τὴν Πατρίδα των διέφυγον τὰς πληγὰς τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς καταδιώξεως. Ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀριστείδης, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Σωκράτης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Σκιπίων, ὁ Κικέρων καὶ ἄλλοι ἐν Ρώμῃ θύματα ἐγένοντο τῆς κοινωνικῆς ἀχαριστίας. Καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος οἱ ἐπισημότεροι μοχθήσαντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὑπέστησαν πληγὰς ἀχαριστίας καὶ πικρίας μεγάλας.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Σοφιανοπούλου καὶ μετεφέρθη πεζὸς ἐν ὥρᾳ καύσωνος ἐκ Πατρῶν εἰς Κόρινθον.

Ὁ Ἀναγν. Δεληγιάννης ἐφυλακίσθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ὄχλου.

Ὁ κὺρ Κανέλλος Δεληγιάννης, ὁ ἔμπλεως μεγίστων αἰσθημάτων φιλοπατρίας, πολλάκις ἐφυλακίσθη καὶ ἐπὶ Ὄθωνος ἔτι.

Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ὁ **γέρος** ἐφυλακίσθη εἰς Ὕδραν καὶ ἐπὶ Ὄθωνος κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ἐφυλακίσθη ἐπὶ Καποδιστρίου.

Ὁ Γ. Καραϊσκάκης κατὰ τὸ 1822 κατεδικάσθη ὡς προδότης εἰς θάνατον.

Ὁ Ὀδυσσεὺς κατεδικάσθη ὡς προδότης.

Ὁ Βαρνακιώτης κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Δ. Ὑψηλάντης ὁ πρῶτος ἄρχων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπόλεως τὸν ἔχων τίτλον **πληρεξουσίου τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου**, ἔχων ὑπουργοὺς τὸν Βάρβογλην, τὸν Γ. Σταύρου κλπ. καὶ κατόπιν ἀγωνισθεὶς κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως αἰγυπτίου Ἰμπραὴμ πασσᾶ, τὸ 1825 διαμένων εἰς Ναύπλιον ἐσυκοφαντήθη διὰ πρᾶξιν γυναικείαν καταδικασθεὶς παρὰ τοῦ τότε **ἐκτελεστικοῦ!** καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὑπέστησαν συκοφαντίας καὶ δωρεὰν καταδιωγμούς.

Ὁ Καλλέργης, ὁ ἥρως τῆς Γ΄. Σεπτεμβρίου, μετά τινα καιρὸν ἐσυρίχθη, ὑβρίσθη καὶ κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ ὄχλου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, καὶ μόλις διέφυγε τὸν θάνατον καταφυγὼν ἐν ἑκουσίᾳ ἐξορίᾳ. Κατόπιν ἐπανῆλθεν, ὑποδεχθεὶς ἐνδόξως καὶ ὑπουργὸς ἐγένετο, καὶ ἄλλοι, οὓς συντομίας ἕνεκεν παραλείπομεν.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΑ ΠΟΔΟΣ

Οἱ μακροσκελεῖς εἰσὶν ὑγρόκοιλοι. Ὑπόκεινται δηλαδὴ εἰς διάρροιαν.

Μηροὶ ὀστεώδεις καὶ νευρώδεις ἴδιον εὐρώστου.

Μηροὶ μαλακοὶ ἴδιον γυναικῶν.

Μηροὶ μικροὶ καὶ λεπτοὶ ἴδιον ἀνοήτου.

Μηροὶ παχεῖς ἴδιον αὐθάδους, τὸ μέσον ἄριστον.

Κνῆμαι. Δασύτριχοι ἴδιον λάγνου· ὡσαύτως καὶ αἱ λεπταὶ καὶ νευρώδεις.

Κνῆμαι νευρώδεις καὶ ἐρρωμέναι σημαίνουσιν εὔρωστον ψυχήν.

Κνῆμαι σφόδρα μαλακαὶ σημαίνουσιν ἀναιδῆ καὶ βδελυρόν.

Γαστροκνημία ἀνεσπωμένη πρὸς τ' ἄνω, πρὸς τὴν ἰγνύν, σημεῖον ὅτι τὰ ἰσχία εἰσὶν μεγάλα.

Πέζα (πατούτα) **παχεῖα** καὶ μὴ κοίλη, ὥστε νὰ γίνηται ἐφ' ὅλης τὸ βάδισμα, σημεῖον κακοῦ καὶ πανούργου.

Πόδες μεγάλοι διηρθρωμένοι περὶ τὰ σφυρὰ ἴδιοι εἰς ρώμην ψυχῆς.

Πόδες μικροὶ, στενοί, σφυρὰ σαρκώδη, ἄναρθροι, εὐάρεστοι τὴν ὄψιν, ἴδιον γυναικὸς ἐχούσης μαλακὴν ψυχήν.

Πόδες ἔχοντες καμπύλους δακτύλους ἢ καμπύλους ὄνυχας, σημαίνουσιν ἀναίδειαν.

Πόδες μακροί, στενοὶ καὶ ἰσχνοὶ ἴδιον θηλυπρεποῦς.

Οἱ δακτύλους ἔχοντες συμπεφραγμένους εἰσὶ δειμαλέοι (φοβιτζάριδες).

Πόδες πολὺ μακροὶ ἴδιον ἀνθρώπου ἐργαζομένου πρὸς ἀπόκτησιν περιουσίας.

Πόδες στενοὶ καὶ βραχεῖς σημεῖον κακοβουλίας.

Ὁ μακρυβήμων - εἶναι μεγαλόψυχος.

Βραχυβήμων — ὀλίγον γενναῖος.

Δάκτυλοι διεστηκότες ἀπ' ἀλλήλων ἴδιον ἐλαφρόνοος καὶ ἀδολέσχου.

Ὄνυχες κυρτωμένοι — ἀνοησίαν, ἁρπαγήν.

Ὄνυχες βαθεῖς ἐν τῇ σαρκὶ καὶ μὴ ἐν αὐτῇ προσκεκολλημένοι, σημαίνουσι σκληρότητα καὶ παραφοράν.

Ὄνυχες βραχεῖς λίαν, μέλανες ἢ ὠχροὶ — κακοβουλίαν.

Ὄνυχες λευκοί, πλατεῖς, ὀλίγον ἐρυθροὶ — καλὴν κρίσιν.

Ὄνυχες στενοὶ καὶ μακροὶ — σκληρότητα, παραφροσύνην.

Ὄνυχες γρυποί, σημεῖον ἕλκους σπλάγχνων.

Λὰξ ἢ λάγδην σημαίνει τὸ λακτίζειν μὲ τὸν πόδα ἢ τὸ ὠθεῖν μὲ τὴν πτέρναν.

Βλαισὸς λέγεται ὁ πρὸς τὰ ἔξω κυρτὸς πούς. Ραιβὸς ὁ πρὸς τὰ ἔνδον.

Πλίγμα λέγεται ἡ δρασκελιά.

Σφαδάζειν λέγεται ἡ τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ πληγῆς σπασμώδης κατάστασις, καθ' ἣν πλήττουσι μὲ τὸν πόδα.

Ἁβρόπους λέγεται ὁ ἔχων μαλακὸν πόδα.

ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Τὸ μέτριον ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου ὁρίζεται ἔχον ὕψος μέτρου 1,70. Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν διατηρεῖται ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν 7 ἢ 8 ὥραν εἶνε τὸ ὑψηλότερον ἀνάστημα, ὅσον προχωρεῖ ἡ ἡμέρα τόσον βραχύνεται, καὶ πρὸς τὴν 8 ὥραν τῆς ἑσπέρας εἶνε τὸ μικρότερον. Ἡ διαφορὰ αὕτη συνήθως εἶνε κατὰ ἓν ἑκατοστὸν τοῦ μέτρου ἢ τοὐλάχιστον κατὰ 1)2 ἑκάστου μέτρου. Ἐν ὥρᾳ ὕπνου κατὰ τὴν νύκτα ἀνακτᾶται τὸ πρωϊνὸν μῆκος. Ὅσον περισσότερον τις μένει τὴν ἡμέραν ὄρθιος, τόσον μᾶλλον βραχύνεται τὸ ἀνάστημά του. Οἱ πολὺ περιπατοῦντες καὶ βάρη φέροντες, ὡς εἰσὶν οἱ στρατιῶται, καὶ ἄλλοι ἄλλων ἐπαγγελμάτων, τὸ ἑσπέρας εἰσὶ βραχύτεροι· τ' αὐτὸ πάσχουσι καὶ οἱ χορεύοντες καὶ πηδῶντες πολύ.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Οἱ Βλάχοι

Οἱ Βλάχοι ἐλέγοντο κατὰ τὸν μεσαίωνα Βλάτζοι (vilazi) ἤτοι χωρικοί.

Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ἐκαλοῦντο τσόπελοι (civiles). Καὶ νῦν ἐν Πελοποννήσῳ διακρίνονται οἱ κάτοικοι εἰς βλάχους (χωρικούς, χωριάτας) καὶ πολιτικοὺς ἢ πολίτας (τσοπέλους) κατοίκους πόλεως.

Βλάχους οἱ Γερμανοὶ καλοῦσι τοὺς λατινοφώνους λαούς. Τῆς Αἰγύπτου οἱ ἰθαγενεῖς καλοῦνται φιλάχ, ὅπερ σημαίνει βλάχοι (χωρικοί).

Ὅταν οἱ Σλάβοι ἢ οἱ Βλάχοι εἰσήλασαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, βάρβαροι καὶ ἀδέλτεροι ὄντες, κατῴκουν εἰς τὰ χωρία, καταγινόμενοι εἰς γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν. Οὐδεὶς κατῴκει εἰς τὰς πόλεις, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἔμενον ἀμιγεῖς πρὸς τοὺς Βλάχους, τοὺς ὁποίους ἐν μιᾷ νυκτὶ οἱ τῶν πόλεων κάτοικοι, ἐξηφάνισαν δοθέντος τοῦ συνθήματος ἐκ Πατρῶν τὸ 820 μ. Χ.

Οἱ αὐτοκράτορες Ἕλληνες ἰδίως Βλάχους ἐκστρατολόγουν.

Τρόπος πολλαπλασιασμοῦ τῶν δένδρων.

Ἀντὶ νὰ κάμωμεν χρῆσιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ, λαμβάνωμεν κλάδον (μηλέας λ. χ.) τὸν ὁποῖον βυθίζομεν εἰς τὸ μέσον γεωμήλου, μετὰ ταῦτα δὲ θάπτομεν ἀμφότερα εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μένουν εἰς τὸ ὕπαιθρον μόνον 5 ἢ 6 ἑκατοστόμετρα τοῦ κλάδου, μετ' οὐ πολὺ τοῦτο ἀποκτᾷ ρίζας, ἀναπτύσσεται καὶ γίνεται δένδρον ὡραῖον καὶ καρποφόρον.

Ὁ κώδων τοῦ Πεκίνου.

Τὸ Πεκῖνον εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἀπεράντου κράτους τῆς Κίνας. Τοῦ Πεκίνου οἱ κάτοικοι ὑπολογίζονται εἰς 5 ἑκατομμύρια· ὁ πληθυσμὸς οὗτος παραβάλλεται πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ Λονδίνου.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων καὶ θαυμαστῶν ἔργων τοῦ Πεκίνου διακρίνεται καὶ ὁ μέγιστος τῶν κωδώνων τοῦ κόσμου. Ὅταν κρούηται, ὁ ἦχος αὐτοῦ ἀκούεται εἰς ἀπόστασιν ἡμερῶν. Ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου τῶν χειλέων αὐτοῦ εἶναι 12 μέτρων. Τὸ βάθος αὐτοῦ ἀπὸ τῶν χειλέων μέχρις ἀνωτάτου ἄκρου εἶναι 12 μέτρων. Ἔχει δὲ βάρος 100 χιλιάδων ὀκάδων. Πῶς ὅμως ἐτοποθέτησαν τοῦτον ; !

* * *

Πολλοὶ κενόδοξοι βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἠρέσκοντο νὰ περικοσμοῦν τὸ σῶμα αὐτῶν πολυτελῶς. Τοιοῦτοι μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὑπῆρξαν : ὁ Σαρδανάπαλος, ὁ Κροῖσος κτλ. τοιοῦτος ὑπῆρξε καὶ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ καὶ μέγας ἐπικληθεὶς τότε παρὰ τῶν Χριστιανῶν, ὅστις εἰσήγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν ἀσιατικὴν πολυτέλειαν, περιεκοσμεῖτο διὰ βαρυτίμων ἀδαμάντων καὶ ἄλλων λίθων. Ἐπὶ τῆς παρούσης δὲ ἐποχῆς τοιοῦτος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν περικοσμεῖται ἐξ ἀδαμάντων· ὑπολογίζεται δὲ ἡ ἀξία τούτων εἰς 5 ἑκατομμύρια φράγκων καὶ ἔχει 300 συζύγους καὶ 83 τέκνα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ νόμοι γίνονται ὄχι διὰ τοὺς καλούς, ἀλλὰ διὰ τοὺς κακούς, ἵνα οἱ καλοὶ ἐφαρμόζωσι τούτους κατὰ τῶν κακῶν.

* * *

Φρόντιζε νὰ μανθάνῃς ποίαν θέσιν ἔχεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔνθα ζῇς. Τί λέγουσι καὶ τί φρονοῦσιν οἱ ἄλλοι περὶ σοῦ ἵνα δύνασαι νὰ διορθώνῃς τὰ ἐλαττώματά σου καὶ νὰ ἐδηγῆσαι εἰς τὰς πράξεις σου, ἂν θέλῃς νὰ προοδεύσῃς καὶ νὰ τιμηθῇς.

* * *

Τὸ σκέπτεσθαι καὶ προνοεῖν εἰς ἔργα καὶ πράξεις διὰ τὸ μέλλον εἶναι ἴδιον φρονίμου καὶ πνευματώδους ἀνθρώπου, διότι ἡ πρόνοια ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν.

* * *

Ὁ φιλάργυρος, συλλέγων περιουσίαν, στερεῖται πολλῶν ἠθικῶν τέρψεων, ζῇ ἀτερπῆ βίον, καὶ ἀφίνει τὰ πλούτη εἰς ἄλλους ἵνα οὗτοι τέρπωνται.

ΣΕ 'ΣΕΝΑ

Τώρα ποῦ ξεντεύτηκε ἡ ἀγάπη μου,
Τόση φωτιὰ ἀπ' τὴν καρδιά μου βγαίνει,
Ποῦ φεύγει ὁ στεναγμός μου ὁ ὁλόθερμος
Καὶ στὰ ψηλὰ οὐράνια ἀνεβαίνει !

Καὶ λυόνουνε τὰ χιόνια ὅπου περνᾷ
Κι' ὅταν ψηλὰ ἀνεβένει, ὡς τ' ἀστέρια,
Σταλλάζει σὰ βροχῆς σταλλαγματιὲς
Ἀπάνω 'στὰ κερένια της τὰ χέρια.

Ἀθῆναι 10 1900.

Χίλιες φορὲς τὸν πικραμένο πόνο μου,
Τὸν ἄκουσες χωρὶς νὰ σὲ ταράξῃ . . .
Μ' ἐκύτταξες . . . δὲ 'μίλησες, δὲν ἔκλαψες,
Δὲν εἶδα τὴν ψυχή σου νὰ στενάξῃ ! . . .

Τὸ ξέρεις εἶναι τόση ἡ ἀγάπη μου,
Ποῦ γρήγορα στὸν τάφο θὰ μὲ βάνῃ
Νεκρὴ θὰ μὲ στολίσῃ ἡ μαννούλα μ
Στὴν κάσα μὲ τοῦ γάμου τὸ στε

Μ' ἂν τύχαινε νεκρὴ ὅταν θ
Νὰ χύσῃς ἕνα δάκρυ, νὰ σ
Χαρούμενη στὸν Ἅδη θὰ κ
Ἀφ' οὗ ἀπεθαμένη θὰ μὲ :

Ἀθῆναι 12 1900.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σ. Κ. Κων(πολιν. Δελτάριον ἐλ... ρισιν, ὡς γράφετε. — Κ. Γ. Ρ. Λε... λήπτως, εἰς δὲ τοὺς λογαριασμοὺς ... τόμως γενικὴν ἐκκαθάρισιν. — Μ. ... Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σ... Πάτρας. Ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Εὐχαρι... Ἀποροῦμεν πολὺ τί γίνονται τὰ φύλλα ...λονται τακτικῶς μετὰ τῶν ἄλλων συν... στέλλομεν αὐτὰ ἐκ νέου. — Α. Β. Ἰθάκ... νων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ὁ... ἡσυχεῖτε. — Φ. Μ. Σῦρον. Συνδρομὴ ...ρὰν φύλλων τὰς ἀπεστείλαμεν. — Μ ... Παραγγελία σας ἐκτελεσθήσεται. — Κ. Πληροφορίαι σᾶς ἐστάλησαν ταχυδρομ... — Κ. Σ. Βόλον. Σᾶς ἀπεστείλαμεν Ἀλεξάνδρειαν. Δὲν συμμεριζόμεθα τὴν ...ταί μας δὲν ἀρέσκονται εἰς τοιούτου εἴδου ...τρόπολιν. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Λεξικὸ... λάβετε καὶ ἀγγελίαν. — Α. Α. Μασσαλί... φομεν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἡ ἔκκρηξις τοῦ ἡφαιστείου

Θέσατε εἰς τὸν πυθμένα μεγάλου τινὸς ὑελίνου ἀγγείου περιέχοντος ὕδωρ μικρὰν φιάλην περιέχουσαν ἐρυθρὸν οἶνον, κεκλεισμένην διὰ φελοῦ, φέροντος λεπτὴν ὀπὴν κατὰ τὸν ἄξονά του. Εἶναι γνωστόν, ὅτι συνεπείᾳ τῆς διαφορᾶς τῆς πυκνότητος τῶν δύο ρευστῶν τὸ ὕδωρ θὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν φιάλην καὶ θὰ ἐκτοπίσῃ τὸν ἐν αὐτῇ οἶνον, ὅστις ὡς ἐλαφρότερος θὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος διεύθυνσιν ἐν σχήματι καπνοῦ.

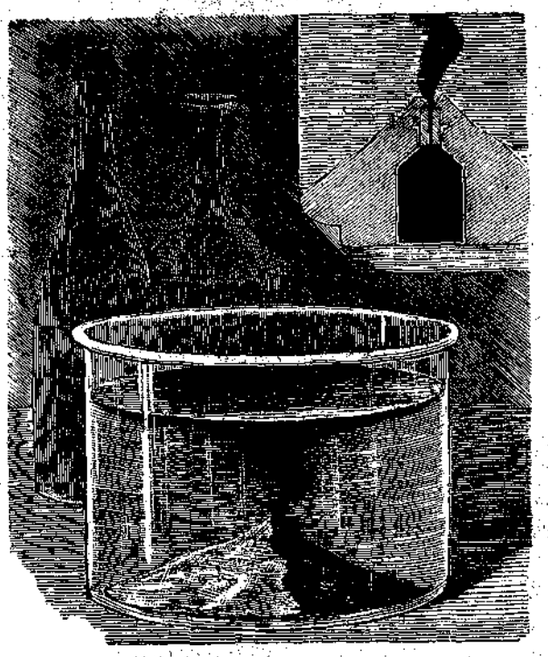

ον τοῦτο δύναταί τις νὰ παρουσιάσῃ ὑπὸ
, δυναμένην νὰ παραστήσῃ ἡφαίστειον ἐν
ον.

τῷ ἀγγείῳ, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἡμε-
σου πορσελάνης ἢ γύψου σχῆμα ὄρους
ν καὶ ὑπ' αὐτὸ κρύψατε τὴν φιάλην
ς ἀφίνετε λεπτὴν ὀπήν, δι' ἧς ν'
οἶνος. Αὕτη θ' ἀπιτελῇ τὸν κρα-
νήσατε ἐλαφρῶς τὸ ἐν τῷ ἀγγείῳ
ετακινῇ τὴν γραμμὴν τοῦ κατὰ
καὶ θὰ φαίνηται ὡς νὰ κινῆται
όνα ἐν σμικρῷ τῆς ἐκκρήξεως
ίου.

καὶ **ΗΧΩ**

σωτερικοῦ . . . φρ. 12
. . . . . » 8
. . . . . » 16
ἀμφοτέρων . . . . . » 20

καὶ Ἠχοῦς λαμβάνουσι δω-
καὶ εἰκονογραφημένον Ἡμερο-

ριθμὸν τῶν κατ' ἔτος κληρου-
ἀντικειμένων τοῦ λαχείου τῆς

φύλλα τοῖς λείπουσι πρὸς καταρ-

ωσιν τοὺς προηγουμένους τόμους.

Ἡ ἐκκύβευσις τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» γενήσεται τὴν 1ην προσεχοῦς Φεβρουαρίου.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Τόμοι προηγουμένων ἐτῶν τῆς «Φύσεως» ἁπλοῖ καὶ χρυσόδετοι πωλοῦνται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν εἰς τὰς ἀκολούθους τιμάς.

Ὅλη ἡ σειρὰ τῶν 8 τόμων,

Ἁπλῶν ἀντὶ φράγκων 90
Χρυσοδέτων ἀντὶ φράγκων 120

Ἕκαστος δὲ τόμος χεχωρισμένος τοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8ου ἔτους :

Ἁπλοῦς ἀντὶ φράγκων 12
Χρυσόδετος ἀντὶ φράγκων 15

Ἀποστέλλονται δὲ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν παντὶ καταβάλλοντι τὸ τίμημα.

BALTIMORE
OYSTER HOUSE RESTAURANT
TELEPHONE MINT 1691
A. J. KOSTA PROPR.
21 Sixth Street SAN FRANCISCO

Εἶναι τὸ μόνον καλλίτερον ξενοδοχεῖον καὶ ἑστιατόριον ἑλληνικὸν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀνοικτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΦΑΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁδὸς Βύσσης ἀριθ. 1 — πάροδος ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Ἔναντι Ζαχαροπλαστείου Παυλίδου.

Δεχόμεθα παραγγελίας διὰ Προϊκας μετὰ φατούρας καὶ ἄνευ...

Πᾶσα παραγγελία ἐκτελεῖται ἐπὶ μέτρῳ.

Κομψότης, στερεότης καὶ ἐφαρμογὴ τελεία.

Ἐπιδιορθώνονται καὶ ὑποκάμισα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΑΛΕΞ. ΤΣΑΧ
15 — Ἀθῆναι, Ὁδὸς Βουλῆς — 15

Ἐπιμελημένη κατασκευὴ τῶν ἀκολούθων εἰδῶν:
Κιβώτια, βαλίζαι, σάκκοι ταξειδίου, σάκκοι μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, σάκκοι διανομέων, σάκκοι διὰ Κυρίας, χαρτοφυλάκια, χρηματοφυλάκια, χαρτοφυλάκια διὰ τραπέζας, ὑπουργεῖα, δικηγόρους, σιγαροθῆκαι, καπνοθῆκαι, ζῶναι δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, φυσιγγιοθῆκαι, τυφεκιοθῆκαι, θῆκαι διὰ ρεβόλβερ, περιλαίμια κυνῶν, κλπ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΛΕΩΝΗ
Ὁδὸς Λέκα — Στοὰ Σιμοπούλου